

Ἐκ τοῦ μεσν. οὐσ. *άνδροχωριστής*. Ὁ τύπ. *ἀδρειο-χωρίστρα* ἔχει τὸ εἰ ἐκ παρετυμ. πρὸς τὸ *άντρεϊος*. Πβ. *ἀδρειογυναῖκα* ἐκ τοῦ *άντρογυναῖκα*.

1) Ὁ χωρίζων τὸν ἄνδρα ἐνν. ἀπὸ τὴν γυναῖκα, ὁ προ-καλῶν τὴν διάζευξιν συζύγων ἐνθ' ἄν. : *Μ' αὐτὴ 'ναι ἀδροχωρίστρα* Θήρ. *Φύγι ἀπιδῶ, μουρὴ ἀδρουχουρίστρα!* Καλαμπάκ. || Ἄσμ.

Κὶ σὰν τὸν ἀδρειουχωριστὴ ἔτσι τὸν τυραννοῦσαν Λέσβ. *Συνών. άντρογυνοχωριστής*. β) Ἄνθρωπος συκοφαντικός, διαβολικός Εὐβ. (Κονίστρ. κ. ἄ.) : *Σοῦ εἶναι αὐτὸς μία ἀντροχωρίστρα ποῦ Θεὸς νὰ σὲ φυλάῃ ἀπὸ τὸ στόμα του!* 2) Εἶδος φυτοῦ θαμνώδους παράγοντος ἄνθος κίτρινον καὶ ἀνθούντος κατὰ τὰ τέλη Μαρτίου (ὠνομάσθη οὕτω, διότι ἅμα τούτου ἀνθήσαντος οἱ σύζυγοι ναυτικοὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ὄντες ἀποπλέουν ἀποχωριζόμενοι οὕτω τῶν συζύγων των) Πόντ. (Οἶν.)

ἄντυτος ἐπίθ. κοιν. *ἄδυτος* Κρήτ. Σύμ. κ. ἄ. *ἄντυ-τους* Ἡπ. (Ζαγόρ.) *ἄν'τους* βόρ. ιδιῶμ. *ἀνάδυτος* Σύμ. ἄγγουτε Τσακων.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. **ντυτός* < *ντύνω*. Πβ. καὶ μεσν. ἐπίθ. *ἀνένδυτος*.

1) Ὁ μὴ ἐνδεδυμένος κοιν. καὶ Τσακων. : *Ἀκόμη εἶμαι ἄντυτος. Ἡ κόρη ἦταν ἄντυτη κοιν.* || Παροιμ. *Ντυμένος χῶρες πέρασα, ἄντυτος οὔτε ἀπὸ χωριῶ (εἶναι ἀναγκαῖον νὰ εἶναι ἐνδεδυμένος τις εὐπρεπῶς)* Αἰγίν. 2) Ὁ μὴ ἐσταχωμένος, ὁ μὴ δεμένος, ἐπὶ βιβλίων κοιν. : *Τὸ βιβλίό μου τό 'χω ἀκόμη ἄντυτο.* *Συνών. ἄδετος* 2.

* **ἀντύχη** σύνδ. *ἀδύχ' Κυδων. ἀδύχ'μ' Κυδων.* Ἐκ τῆς φρ. *ἄν τύχη*. Ἐπὶ συμπεράσματος, λοιπόν, ἄρα : *Ἀδύχ'μ' σὺ ἦσ'να π' τὰ 'κανις αὐτά!*

ἀντυχοῦ ἐπίρρ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Ἐκ τῆς φρ. *ἄν τυχόν*. Ἄν τύχη, ἄν τυχόν. *Συνών. ἀνίσως* 1.

ἀντῶ Μακεδ. (Καστορ.) *ἀντάου* Σκῦρ. Στερελλ. (Καλοσκοπ.) *ἀντίζω* Πελοπν. (Λάστ. Σουδεν.) *'ντέζου* Μακεδ. ('Ανασελ.) *'ντήσ-σω* Κάρπ. Προστ. ἄντα Εὐβ. (Κονίστρ. Κύμ.)

Τὸ ἀρχ. *ἀντῶ*. 1) *Συναντῶ* Μακεδ. (Καστορ.) Πελοπν. (Λάστ. Σουδεν.) Στερελλ. (Καλοσκοπ.) : *Δέν τὸν ἄντησα πούθενά τὸν δεῖνα Σουδεν.* β) Ἄμτβ. τυγχάνω Πελοπν. (Λάστ.) Στερελλ. (Καλοσκοπ.) : *'Αντησα νὰ εἶμι ἱκεῖ Καλοσκοπ.* 2) Ἐμπλέκομαι Μακεδ. ('Ανασελ.) : *'Εντησα μ' αὐτόν τὸν ἄνθρωπον.* *Νὰ οἱ φ'λάξ' οὐ Θεὸς νὰ μὴ 'ντέης!* 3) Εὐρίσκω κακὸν συναπάντημα, περιπίπτω εἰς ἐπὶρρειαν δαιμονίων Στερελλ. (Καλοσκοπ.) : *Αὐτόνον τὸν πιδὶ ἄντησι.* 4) Σταματῶ που προσωρινῶς Κάρπ. : Ἄσμ.

Μῆε 'ς τὴ Σάμον ἦντηξα μῆε 'ς τὸ Σαλονίκι, μόνον ὥσὰν νὰ βρέθηκα εἰς ὦραιο περιόλι. 5) Παρατηρῶ, κοιτάζω Εὐβ. (Κονίστρ. Κύμ.) Σκῦρ. : *'Αντα τί τοῦ βάλλ' ὁ δῖμος 'ς τ' ἀφτὶ νὰ πῇ γὰ μένα!* Σκῦρ. *'Αντα τόνε, ἔρκεται* Κονίστρ. Πβ. *ἀντένω*.

* **Ἀντώνις** ὁ, κοιν. *'Αδώνις* Κρήτ. Πάρ. Ἐκ τοῦ μεταγν. κυρίου ὄν. *'Αντώνιος*. Τὸ βαπτιστικὸν τοῦτο ὄνομα χρησιμοποιεῖται εἰς παροιμ. φρ. ὥς σκαμπτικὸν πρὸς δήλωσιν τῶν ἀνοήτων καὶ κούφων ἐνθ' ἄν. : Παροιμ.

Κόψε ξύλο κάμ' Ἀντώνι | καὶ ἀπὸ πλάτανο Μανόλη καὶ ἂν εἰπῇς καὶ γὰ τὸ Γιάννη, | ὅ,τι ξύλο νὰ 'ναι κάνει πολλαχ. Ὁ νοῦς σου καὶ τ' Ἀδώνι (πρὸς ἀνόητον) Κρήτ. Πβ. Γιάγγης, Μανόλης.

άνυδριὰ ἡ, *άνυδρία* Ἄνδρ. Εὐβ. (Κονίστρ. Κύμ.) Θεσσ. (Ζαγόρ.) Κύθηρ. Κύθν. Πελοπν. (Λακων. Μεσσ.) Πόντ. Σέριφ. Σῦρ. Τσακων. κ. ἄ. *άνυδριὰ* σύννηθ. *άνυδριὰ* Νάξ. (Γαλανᾶδ. Κινίδ.) *ἀν'δριὰ* Σάμ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) *ἀνεδρία* Εὐβ. (Αὐλωνάρ. Κονίστρ.) Κύπρ. Χίος (Νένητ.) *ἀνεδριὰ* Ρόδ. *ἀνεγριὰ* Ρόδ. *'νδυγιά* Σαμοθρ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. *άνυδρία*. Ἐλλειψις βροχῆς, ἀνομβρία σύννηθ. : *'Φέτο εἴχαμε άνυδριὰ σύννηθ. Βαστᾶ 'ς τὴν άνυδρία ἡ θροφαντὴ κολοκυνθὰ Σέριφ. Ἐξεράθ-θησαν οὐλ-λα 'πὸ τὴν άνυδριὰ Ρόδ. || Παροιμ. 'Σ τὴν άνυδριὰ καλὸ 'ναι καὶ τὸ χαλάζι (ἐν ἑλλείψει καλυτέρου δύναται νὰ ἀρκεσθῇ τις καὶ εἰς τὸ μικροῦ λόγου ἄξιον ἔστω καὶ μετὰ ζημιῶν) σύννηθ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀνεριὰ.*

* **άνυδρίζω**, μετοχ. *άνυδρισμένος* Κρήτ. Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *άνυδρος*. Ἡ μετοχ. ἐπιθετικ., ἄνυδρος, διψαλέος : *'Ανυδρισμένος τόπος. Ἀνυδρισμένο χωράφι. || Φρ. μεταφ. Ἀνυδρισμένος γιὰ γυναῖκα - γιὰ παρεια.*

άνυδρος ἐπίθ. σύννηθ. *άνυδρε* Τσακων. *άνυδρος* Μέγαρ. Κύθηρ. *άνυγρος* Κύπρ. *ἄν'δρος* Πάρ. (Λεῦκ.) *ἄν'δρους* Σάμ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) *ἄν'δρους* Λέσβ. *ἄδρους* Λέσβ. *ἀνεδρος* Κύπρ. Ρόδ. — Δλιτέρτ. Τζιυπρ. τραοῦδ. 1, 91 *ἄνεγρος* Κύπρ.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. *άνυδρος*. Οἱ τύπ. *άνυγρος* καὶ *ἀνεγρος* ἐκ τροπῆς τοῦ συμπλέγματος *δρ εἰς γρ*. Ἰδ. ΧΠαντελίδ. Φωνητ. 45.

1) Ὁ πάσχων ἀπὸ ἑλλειψιν ὕδατος, ξηρός, ἀχμηρός, ἐπὶ τόπου σύννηθ. : *'Ανυδρος τόπος. Ἀνυδρο χωράφι* σύννηθ. || Ἄσμ.

Καὶ ὅθεν ἐκατέβαινε κάτω 'ς τὸ' άνύδρους κάδους, ἀρχίζ' ὁ νότος τὸ νερὸ καὶ ὁ κύρ βορρᾶς τὸ χιόνι Κρήτ. *Συνών. ἀνερος* 1. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. πολλαχ.

β) Ὁ μὴ ἀρδευόμενος, ὁ μὴ ποτιζόμενος πολλαχ. : *'Ελαιᾶς-δομάτες άνυδρες* Μέγαρ. κ. ἄ. *'Ανυδρα* λάχανα Πελοπν. (Κυνουρ.) *Κολοκύνθα άνυδρα* Χίος *'Ανυδρα* φασούλια Ἄνδρ. Κρήτ. *Συνών. ἀνερος* 2, *ξερικός*. γ) Ὁ μὴ πίων ὕδωρ, διψασμένος, Κύπρ. Πελοπν. (Κυνουρ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ. ἄ. : *Σῆμ-μερα ἐμείνασιν τὰ χτηνά μου άνυδρα* Κύπρ. || Φρ. *Νησιτικός καὶ άνυδρος* Κυνουρ. || Ἄσμ.

Νὰ πιοῦν οἱ άνυδροὶ νερό, νὰ πιοῦν οἱ διψασμένοι Αἰτωλ. 5) Ὁ μὴ πίνων πολὺ ὕδωρ Νάξ. ('Απύρανθ.) : *'Ανυδρος ἄνθρωπος.* ε) Ὁ διαιτώμενος εἰς άνύδρους εἰς ξηροὺς τόπους Θράκ. Κύπρ. — Δλιτέρτ. ἐνθ' ἄν. : *'Ανυγρες κουφάες (κουφή = ὄφιν δηλητηριώδης) Κύπρ. Ἀνυδρα φίδια* Θράκ. || Φρ. *'Α, ποῦ νὰ π-πέσουν 'πάνω σου οἱ άνυδρες κουφάες!* (ἄρᾶ) Κύπρ. || Ποίημ.

Τῷ οὔλα τὴν άνεδρην κουφήν, σγοιὰν ρέσ-σεις, 'ποφυσοῦσιν (οὔλα = καθῶς, σγοιὰν ρέσ-σεις = ὅταν περνᾶς) Δλιτέρτ. ἐνθ' ἄν. 2) Ὁ μὴ ἔχων χυμόν, ἐπὶ καρπῶν παραγομένων ἐν άνύδροις τόποις Ἄνδρ. Πελοπν. (Λακων. Σουδεν.) κ. ἄ.

β) Ἀνούσιος, ἄνοστος Πελοπν. (Λακων.) 3) Ὁ μὴ περιχυθεὶς διὰ ζέοντος ὕδατος ἐπὶ ἐλαίου, τὸ ὅποιον ἐξεθλίβη χωρὶς νὰ γίνῃ χρῆσις θερμοῦ ὕδατος Κύθηρ. : *'Ανυδρο λάδι.* *Συνών. ἀθέρμαστος* 1, *ἀθέρμιστος* 2.

άνυδροφάσουλο τό, Ἄνδρ. Νάξ. ('Απύρανθ.) Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *άνυδρος* καὶ τοῦ οὐσ. *φασόλι*, παρ' ὁ καὶ *φασούλι*.

